

Evanjeliium na pondelok po 4. velkonočnej nedeli: brána k ovciiam

Komentár na pondelok po 4. velkonočnej nedeli. „Ja som brána. Kto vojde cezo mňa, bude spasený“. Tak ako Dobrý pastier kladie svoj život za svoje stádo, tak sa každá ovca môže modlitbou a príkladom starať o svätosť kňazov.

Evanjeliium (Jn 10, 1-10)

Ježiš povedal:

„Veru, veru, hovorím vám: Kto nevchádza do ovčince bránou, ale prelieza inokade, je zlodej a zbojník. Kto vchádza bránou, je pastier oviec. Tomu vrátnik otvára a ovce počúvajú jeho hlas. On volá svoje ovce po mene a vyvádza ich. Keď ich všetky vyženie, kráča pred nimi a ovce idú za ním, lebo poznajú jeho hlas. Za cudzím nepôjdu, ba ujdú od neho, lebo cudzí hlas nepoznajú.“

Ježiš im to povedal takto obrazne, ale oni nepochopili, čo im to chcel povedať. Preto im Ježiš znova vravel:

„Veru, veru, hovorím vám: Ja som brána k ovciam. Všetci, čo prišli predo mnou, sú zlodeji a zbojníci, ale ovce ich nepočúvali. Ja som brána. Kto vojde cezo mňa, bude spasený; bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu. Zlodej prichádza, len aby kradol, zabíjal a ničil. Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie.“

Komentár

Ježiš používa známu alegóriu z biblických textov Starého zákona. Je to príbeh pastiera, ktorý sa stará o svoje stádo. Teraz je však zarážajúce, že predtým, ako sa predstaví ako Dobrý pastier, hovorí o sebe: „Ja som brána k ovciam“ (v. 7).

Tak ako to Boh urobil s izraelským ľudom, aj v Cirkvi bude používať „pastierov“, aby sa starali o jeho „ovce“. Jedno však dáva všetkým jasne najavo: „dobrým pastierom“ je len ten, kto vedie ovce k jedinej „bráne“, ktorou je Kristus. Ten, kto sa ich pokúša viesť inde, je podvodník a treba sa pred ním chrániť, lebo „kto nevchádza do ovčince bránou, ale prelieza inokade, je zlodej a zbojník“ (v. 1).

Ježiš veľmi názorne hovorí, že zlý pastier „prelieza“, pričom používa

sloveso, ktoré evokuje činnosť človeka, ktorý vylezie hore, aby sa dostal na miesto, kde by sa legálne nemohol nachádzať. Varuje tak pred nebezpečenstvom karierizmu, využívania Cirkvi, a dokonca aj svojho postavenia v nej, na osobný prospech. Už prorok Ezechiel vo svojej dobe odsúdil postoj takýchto zloduchov: „Beda pastierom Izraela, ktorí pásli seba! Či nie stádo pásavajú pastieri? Mlieko ste pojedli, vlnou ste sa obliekli, vykrmené ste pozabíjali, no ovce ste nepásli. Slabé ste neposilňovali, choré ste neliečili, ranené ste neobviazali, rozprchnuté ste nezavrátili, ani stratené ste nehládali, ale násilím a hrôzou ste panovali nad nimi“ (Ez 34, 2-4).

Benedikt XVI v homílii, ktorú predniesol v roku 2009 pri príležitosti otvorenia Roka kňazov, povedal: „Ako môžeme zabudnúť, že nič nespôsobuje Cirkvi, Kristovmu telu, väčšie utrpenie ako hriechy jej

pastierov, najmä tých, ktorí sa stávajú *zlodejmi oviec*, či už preto, že ich zvádžajú z cesty svojimi súkromnými doktrínami, alebo preto, že ich zväzujú putami hriechu a smrti? Aj nám, drahí kňazi, je adresovaná výzva k obráteniu a k utiekaniu sa k Božiemu milosrdenstvu; rovnako musíme pokorne adresovať naliehavú a neprestajnú prosbu k Ježišovmu Srdcu, aby nás uchránilo od hrozného nebezpečenstva, že ublížime tým, ktorých musíme spasiť“ (Benedikt XVI, *Homília na Druhých nešporách Najsvätejšieho Srdca Ježišovho*, 19-VI-2009). Preto je dôležité, aby sme sa všetci modlili za svätosť kňazov a za to, aby v Cirkvi nikdy nechýbali dobrí pastieri.

„Kristus, Dobrý pastier, sa stal bránou spásy pre ľudstvo, pretože obetoval svoj život za svoje ovce. Ježiš, dobrý pastier a brána k ovciam, je vodca, ktorého autorita sa

prejavuje v službe, vodca, ktorý, aby mohol rozkazovať, dáva svoj život a nežiada od iných, aby obetovali ten svoj. Takémuto vodcovi môžeme dôverovať,“ povedal pápež František, „ako ovce, ktoré počúvajú hlas svojho pastiera, pretože vedia, že s ním idú na dobré a hojné pastviny. Stačí znamenie, volanie, a ony nasledujú, poslúchajú, vydávajú sa na cestu, vedené hlasom toho, ktorého počúvajú ako priateľa, silného a nežného zároveň, ktorý vedie, chráni, utešuje a uzdravuje“ (František, *Regina coeli* 7-V-2017.).

Dobrý pastier je ten, kto podľa Kristovho príkladu pokorne vie, že je v službe druhým, a nehľadá nič pre seba. „Dovoľte mi radu,“ navrhuje svätý Josemaría: „Ak by ste niekedy stratili jasnosť svetla, vždy sa utiekajte k dobrému pastierovi. A kto je ten dobrý pastier? Ten, kto vchádza bránou vernosti učeni

Cirkvi; kto sa nespráva ako
nájomník, čo opúšťa ovce a uteká,
keď vidí prichádzať vlka a vlk ich
trhá a rozháňa. Uvedomme si, že
Božie slovo nepadne nadarmo; a
naliehanie Krista — nevidíš, s akou
jemnosťou sa vyjadruje o pastieroch
a ovciach, o ovčinci a stáde — je
praktickou ukážkou potreby dobrého
sprievodcu pre naše duše“ (Svätý
Josemaría, *Ísť s Kristom*, bod 34).

Francisco Varo // Leo Foureaux
Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/lunes-4/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/lunes-4/) (31.03.2026)